

Svědectví: Budeš mě následovat? Část 1. Za fasádou v SBC

Svědectví

Budeš mě následovat?

Část 1.

Za fasádou v SBC

*Mé ovce poslouchají můj hlas;
Znám je a sledují mě.
- Ježíš, v Janovi 10:27*

Obrázek od [Zen Lee](#) z [Pixabay](#)

Od útlého věku jsem se řídila nevysloveným pravidlem své rodiny, komunity a církevní kultury, i když bych vás ujistila, že toto pravidlo neexistuje:

Pokud to vypadá, že je to dobré křesťanské – tak, jak definujeme dobré křesťanské – berte to za bernou minci. Nedívejte se za fasádu. Pokud se vám náhodou podaří nahlédnout a něco se nezdá, že by ctilo Krista, nezkoumejte to. Nemluvte o tom. Zahrajte si v mysli jakékoliv triky, abyste se toho zbavili.

Narodila jsem se a vyrostla na hlubokém jihu, vyrůstala jsem v jižanské baptistické rodině, o níž jsem věřila, že je šťastná a zdravá.

Do svých osmi let jsem vstřebala spoustu náboženských věcí, které neodrážely pravého Boha.

A přesto, když mě měsíc před mými devátými narozeninami Pán Ježíš pozval, abych ho následovala, věděla jsem, že je to on – a řekla jsem ano. Stalo se to z Ducha do ducha, během závěrečného chvalozpěvu jinak nezáživné nedělní ranní bohoslužby, aniž by kdokoli z nás pronesl jediné slovo.

V dospělosti jsem skutečně poznala Krista, a přesto jsem se nechala oklamat mnohým, co se za něj vydávalo, a to jak ve mně, tak kolem mě. Stala jsem se klasickým dobrým křesťanem, který dosahuje vysokých úspěchů.

V polovině čtyřicátých let jsem se vdala a měla dvě děti. Sloužila jsem téměř ve všech dobrovolnických vedoucích funkcích, které byly pro ženy jižních baptistů k dispozici, zejména v rolích spojených se stoletým *Ženským misijním svazem* (Woman's Missionary Union) a nově vzniklým *Ženským obohacovacím oddělením* (Women's Enrichment Ministry) společnosti *LifeWay*. Hodně jsem mluvila s ženami zapojenými do obou skupin, na malých až středně velkých ženských setkáních.

Na svém kontě jsem měla tři knihy a 1 200 článků. Mé texty zahrnovaly týdenní sloupek v novinách a několik článků v regionálních časopisech. Většinu ostatního – od knih přes lekce pro nedělní školy a články o misiích až po měsíční sloupek pro ženy – vydala SBC.

Očekávala jsem, že takto zestárnu a budu sloužit Bohu.

Volba

Pak mě Anthony Jordan z *Baptist General Convention of Oklahoma* (BGCO) požádal, abych nastoupila na plný úvazek jako „specialistka na ženské misie a služby“. To jsem nečekala. Nechtěla jsem říct ano. Ale chtěla jsem jít s Bohem.

Jednoho odpoledne jsem se modlila: „Otče, nechceš, abych to udělala, že ne?“. Pak jsem vysvětlila všechny důvody, proč se mi tato denominační pozice nehodí.

V odpovědi se můj Pán pouze zeptal: „Budeš mě následovat?“.

Když to řekl tímto způsobem, řekla jsem ano. Myslela jsem si, že až ho budu následovat, kam mě povede, bude mi to připadat správné a bude to dávat smysl.

Ale po celé týdny, měsíce, roky mi to nepřipadalo správné. Nedávalo to smysl. Teprve později jsem si to uvědomila: Bůh mě učil pokořit svou duši, uvolnit svého ducha, abych mohla jít tam, kam mě vede.

Bůh mě totiž vedl za fasádu mého náboženství.

Mlha

Ze svého nového pohledu na strukturu jsem si začala všímat toho, co jsem nazvala „stresovými zlomeninami“ v SBC. Stresy, které nejvíce ovlivňovaly mou práci, byly způsobeny těmito vlivy:

- Někdy blahosklonné, někdy vykořisťující, někdy brutální, obecně odmítavé a nikdy skutečně úctyhodné zacházení se ženami.
- Hořké války o území, které vyústily v soupeření žen o omezené vedoucí role.
- Způsob, jakým samotná struktura jižních baptistů vytvořila rozkol mezi ženami a postavila duchovní službu žen proti WMU.
- Odhodlání vedoucích, mužů i žen, chránit své organizace a vlastní místa v systému na úkor následování Krista.
- Podvod, který byl do systému zapracován.

SBC se popisuje jako spolupracující s autonomními sbory; její různé subjekty jsou tu jen proto, aby pomáhaly. Řadovým členům sboru – dokonce i těm, kteří slouží ve státních nebo celostátních radách – je jen zřídkakdy zřejmé, kdo ve skutečnosti řídí loď a kdo tahá za nitky.

Je to proto, že klíčoví představitelé SBC jsou mistry nesprávného nasměrování. A systém je navržen tak, aby jim to umožňoval.

Když jsem pracovala uvnitř této struktury, začala jsem vše výše uvedené vidět, či spíše zprvu jen zahlédla – ale jen jakoby v mlze. Hluboce jsem však cítila útlak. Mnoho dní jsem mizela na ženské toalety, abych se pořádně vyplakala, pak si upravila obličej a znovu se objevila ve své kanceláři.

Věděla jsem, že mě tam Bůh povolal, i když jsem stále nevěděla proč. Vložila jsem do té práce své srdce.

Uplynulo pět a půl roku. Postupně se mezi ženami ve sborech začaly dít dobré věci. Učily jsme se, dělaly pokroky, začínaly jsme se společně posouvat. Ale některým ženám se to nelíbilo. Zejména některé vedoucí WMU mě považovaly za zrádkyni, protože jsem neprosazovala loajalitu k organizaci

nade vše.

Jednoho únorového rána jsem vešla do své kanceláře, aniž bych věděla, že večer odejdu s pocitem, že jsem byla odvečena za kamionem Mack. Plná síla všeho, co jsem si teprve začala připouštět, se najednou obrátila proti mně.

Pumelenice

V čele zneužívání, které toho dne vypuklo, stála malá skupina vedoucích představitelů denominací. V čele toho útoku stála hrstka žen. Anthony Jordan a Wanda Leeová, vedoucí WMU, SBC, to podnikli, ale přitom se jim podařilo tvářit se nezúčastněně. Časem se ke spolčení přidali všichni moji spolupracovníci, lidé, které jsem považovala za přátele, a všichni kazatelé a státní i národní vedoucí SBC, na které jsem se obrátila.

Jak jsem se snažila přežít každý další den, klapky z očí, které mi prve klouzaly, odpadly. Poprvé v životě jsem zahlédla realitu za fasádou dobrého křesťana mé kultury. Nepopírala jsem ji ani se neodvracela, ale snažila jsem se, aby to, co jsem viděla, odpovídalo tomu, co jsem si myslela, že znám. Tato snaha mě zanechala zmatenou a vyčerpanou.

V zoufalství jsem se obrátila na vedoucí, kteří měli schopnost vzít věci do svých rukou. Každému z nich jsem popsala pomluvy, sabotáže a šikanu, o kterých jsem si myslela, že o nich nic nevědí. Věřila jsem, že budou šokováni a že povstanou a vzchopí se k činu. Mýlila jsem se. Nikdo se proti zneužívání nepostavil. Nejedna z nich ho podněcoval.

Slovo *gaslighting* jsem tehdy neznala, ale setkávala jsem se s ním na každém kroku. Lidé se společně dohodli, že budou nazývat dobro zlem a lež pravdou. Podíleli se na chování, proti kterému budou v neděli kázat a učit, nebo před ním zavírali oči.

Zuřivost tohoto zneužívání se projevovala jen potají, za zavřenými dveřmi. Na veřejnosti zneužívající stále vypadali jako dobří křesťanští vůdci, zejména pro jižní baptisty, které vedli. A zatímco jsem se v soukromí obracela na vedoucí a naléhala na ně, aby dělali to, co je správné, začala se šířit pomluva o potíživosti v našich řadách.

Hluboce zmatená, zpochybňující sama sebe, jsem stále prosila Boha, aby mi ukázal, co ve mně musím vidět a napravit. Pán mě opakovaně utvrzoval: Bylo správné, abych ženám ve sborech předkládala organizační možnosti, aniž bych na ně tlačila a nutila je, aby si vybraly. Bylo správné, abych ženy povzbuzovala, aby naslouchaly Bohu a následovaly ho.

Také mi ukázal, proč jsem byl tak zmatená.

Celý život mě učili, že mohu sloužit dvěma pánům. Ne otevřeně, ale implicitně mi bylo řečeno, že tito dva jsou jedno a totéž:

- systém, který který vypadal, že mi nabízí význam a sounáležitost; a
- Pán, v němž jsem našla obojí.

Řekla bych vám, že jedno se nerovná druhému. Ale v mém srdci se to smísilo.

Teď jsem byla rozpolcená konkurenčními požadavky na věrnost. Na jedné straně mě křesťanští vůdci trápili a obviňovali. Na druhé straně ke mně mluvil tichý hlas, který jsem se 40 let učila poznávat

skrže Ducha a Slovo. Oba hlasy tvrdily, že patří Bohu. A já si musela vybrat.

Vybrala jsem si hlas, který byl Duchem a životem. Vybrala jsem si Pána Ježíše. Vybrala jsem si Jeho.

Odvolání

Zneužívání se stupňovalo po dobu 15 měsíců. Po jedenácti měsících jsem si uvědomila, že Anthony Jordan je hlavním násilníkem, i když jsem stále nevěděla, do jaké míry. Tehdy mi Bůh řekl, abych odešla – za další čtyři měsíce. Řekl mi také, abych podala výpověď, ve které to uvedu.

A dal mi milost, abych to udělala – abych podala výpověď, jak řekl, abych zůstala až do dne, kdy řekl, abych viděla vše, co chtěl, abych viděla, abych řekla vše, co chtěl, abych řekla. Hlavně jsem ale dál apelovala na různé vedoucí představitele SBC ve prospěch žen. Apelovala jsem na ně jménem Boha. Prosila jsem je, aby se rozhodli pro Boha.

Ze státní konvence jsem odešla přesně sedm let po svém příchodu. Zbývalo mi ještě šest týdnů a byla jsem vyčerpaná. Zbytek cesty mě nesl Bůh. Potom jsem týden nevstala z postele a dalších asi šest jsem byla nemocná.

O několik měsíců později mi zavolali z LifeWay a požádali mě, abych předsedala akci Beth Moore *Living Proof Live*. Byla jsem ohromena. Nechtěla jsem to dělat. Ale chtěla jsem jít s Bohem. Modlila jsem se. Hodně.

Opět jsem věděla, že chce, abych řekla ano, ale netušila jsem proč. Opět jsem ho následovala – a viděla jsem, jak se s ženami zachází s opovržením jako se samozřejmostí. Opět jsem do úkolu vložila své srdce a dobře ho dokončila.

A pak jsem se opět zastala žen. To znamená, že jsem poslala dopis svému přímému nadřízenému pro tuto akci a požádala LifeWay, aby zvážila úpravu svých postupů *Living Proof Live* tak, aby byly více ohleduplné k ženám, které se akce účastní, a zejména k týmu na místě.

V odpovědi jsem obdržela strohý dopis, v němž se v podstatě říká: „Myslíme si, že odvádíme skvělou práci. Je nám líto, že máte jiný pocit.“ Nepřekvapilo mě to. Ale nečekala jsem, co se stalo potom.

V rychlém sledu kroků LifeWay zrušil můj měsíční sloupek (o jehož psaní mě právě požádali na další rok), zrušil autogramiádu (kterou naplánoval manažer místního obchodu LifeWay), odstranil mé knihy z obchodů LifeWay a dal mě na černou listinu, abych pro toto denominační vydavatelství už nic nepsala.

Písemně jsem se obrátila na [Beth Mooreovou](#) a Thoma Rainera a připojila jsem podrobnosti a dokumentaci o tom, co se stalo.

Šéfovi společnosti LifeWay jsem napsala: „Doktore Rainere, všechny tyto záležitosti dohromady vytvářejí velmi střízlivý obraz toho, jak společnost *LifeWay Christian Resources* funguje.“

[Beth Mooreové](#) jsem napsala: „Se ženami, kterým sloužíte, se nezachází dobře. Promluvíte v náš prospěch?“

V odpovědi se oba spolčili s vyhýbáním se mi, které bylo proti mně nařízeno. A ani jeden z nich nepřiznal nebo neřešil zákulisní způsoby, jakými se na jejich akcích zachází s ženami s opovržením.

Nakonec, několik měsíců po tom všem, jsem se obrátila na Wadea Burlesona. Wade byl prezidentem BGCO v době, kdy jsem tam byla zneužívána. Byl to významný kazatel a blogger a už tehdy se

považoval za zastánce slabších v SBC, a zejména za zastánce zneužívaných žen.¹

Když jsem Wadeovi vyprávěla svůj příběh – a on si uvědomil, jakému pádu by v Oklahomě čelil, kdyby mě podpořil -, podíval se mi do očí a pohrdavě řekl: „Takže jsi prostě ... skončila.“ Protože jsem z BGCO odešla. Na Boží slovo. V důsledku brutálního zneužívání.²

Řekl mi, že mezi jižními baptisty nemá žádný vliv, a tak mi nemůže pomoci. Poradil mi, abych zapoměla na zneužívání, které jsem zažila v BGCO, abych se soustředila na konfrontaci s LifeWay a abych se obrátila se svým odvoláním na Franka Pageho, vedoucího SBC, kterého jsem vůbec neznala.

Odešla jsem z Wadeovy kanceláře a skončila jsem s nesmyslnými odvoláními. Díky Bohu za to. Frank Page byl později odhalen a odsouzen kvůli sexuálnímu zneužívání kazatelů.

Celý život jsem byla klamána dobrým křesťanským zdáním. Teď jsem poprvé prohlédla.

Původní verze tohoto příspěvku byla zveřejněna 21. června 2019. Byl aktualizován 12. března 2021 a doplněn o jména významných vedoucích představitelů SBC, kteří se podíleli na mém zneužívání.

Budeš mě následovat?

[Část 1: Za fasádou SBC](#) – Na jedné straně mě křesťanští vůdci nutili a obviňovali, abych si vybrala především denominační organizaci. Na druhé straně ke mně promlouval tichý hlas, který jsem se 40 let učila poznávat skrze Ducha a Slovo.

Část 2: Občanská válka, Jih a církve – Poté, co mi zneužívání začalo otevírat oči pro zlo v mé církevní kultuře, mě Bůh vzal na pouť do minulosti, aby mi pomohl pochopit události, které se dějí nyní.

Část 3: Jít s Bohem – Když jsem se rozhodla jít s Bohem tam, kde mi to moje církevní kultura zakazovala, netušila jsem, kolik vidění, kolik zármutku a kolik bolesti mě čeká. A jak moc lásky a života.

Více o toxických církevních systémech

- [Šikana ve sboru](#)
- [Ve sboru se mi vyhýbají](#)
- [Klany ve sboru](#)
- [Násilníci, které nevidíme](#)

Poznámky

¹ Wade Burleson, „[The New Testament Equality of Male and Females](#)“ (Novozákonní rovnost mužů a žen): „Na vlastní oči jsem viděl neetické, nebiblické a bezbožné zacházení se ženami v Jižní baptistické konvenci (SBC) a slíbil jsem, že s tím něco udělám.“ – „V letech 2005-2008 (v letech, kdy jsem sloužil jako správce IMB) jsem si začal uvědomovat, že problémy, které máme v Jižní baptistické konvenci, dalece přesahují rámec Mezinárodního misijního výboru (International Mission

Board).“ – wadeburleson.org, 8. ledna 2018, převzato z roku 2012.

² Pamatuji si přesně ta slova – a tón hlasu, který použil, a místo, kde Wade stál v místnosti a kde jsem seděla já, když je říkal – protože mě zdrtila. Až do té chvíle mě Wade přesvědčoval, že se mě zastane a promluví v můj prospěch. Ale ne. Místo, aby se ochránil, obrátil se proti mně.

Deborah Bruntová

[KEY TRUTH](#)

Deborah Bruntová

Deborah Bruntová

Jsem Deborah, bílá žena z hlubokého jihu, miluji Boha a jsem hledač pravdy.

Hledající znamená stále se učit.

Konečně se učím vidět to, co jsem dříve nemohla.

Učím se oddělovat to, co vypadá jako náboženské, ale je toxické – od toho, co je vzácné a co je skutečně Bůh.

Mluvím, abych řekla, co jsem viděla.

Po desetiletí jsem žila v SBC život jako náboženský křesťan. Většinu těch let jsem opravdu znala Krista. Nevěděla jsem, do jaké míry z toho, co si myslím a věřím, dělám a říkám, se odrážejí spíše náboženské věci, které jsem se učila, než Kristova mysl.

Stále nevidím vše jasně. Pořád na mě lpí náboženský hajzl. Ale – hurá! Hurá! Hurá! – Jdu s Bohem.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)